

Trezor

Karel Gott

1. Ze zdi na mě tupě zírání po trezoru temná díra,
poznám tedy bez nesnází, že tam nepochybně něco schází,
ve zdi byl totiž po dědovi velký trezor ocelový.
Mám tedy ztrátu zdánlivě minimální

R: Na to že náhodně v krámě vášnivé dámě padl jsem za trofej,
tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó já, já, já, já.

2. Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile,
aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu d
římá.
Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou,
jen hynu bázní, že kasař úlovek vrátí.

R: Na to že náhodně v krámě vášnivé dámě padl jsem za trofej,
tvrdila pevně: přijdu tě levně, nezoufej, ó já, já, já, já.

2. Jenže potom v naší vile chovala se zhůvěřile,
aby měla správné klima, dal jsem ji do trezoru, ať v klidu d
římá.
Spánku se bráním už noc pátou, ne ale žalem nad tou ztrátou,
jen hynu bázní, že kasař úlovek vráááááátí.